

کلوپ سالمندان با رویکرد افزایش امید به زندگی در شهرستان رشت

مریم نیک صالحی

عمر طولانی یکی از دستاوردهای قرن بیست و یکم است. امروزه جوامع بشری با چالش افزایش جمعیت سالمندان خود روبرو هستند. پیش بینی می شود تا سال ۲۰۲۰ تعداد سالمندان به یک میلیارد نفر خواهد رسید. در جوامع امروزی، سالمندان بعد از بازنشستگی به جای لذت از زندگی، استراحت و تفریح و حتی استفاده مفید از تجربیات ارزشمند خود به افرادی تبدیل میشوند که به دلیل ایجاد احساس ناکارآمدی و تنها ماندن دچار افسردگی می گردند. در این وادی کشور ایران از این قاعده مستثنی نیست و آمادگی لازم برای رویارویی با پدیده ی سالمندی و پیامدهای بهداشتی، اجتماعی، اقتصادی، آن را دارا نمی باشد. امروز ایران با کمبود فضاهای مناسب برای نگهداری سالمندان خود روبرو می باشد. در این میان، معماری نقش مؤثری را می تواند ایفا کند. معماری مسئله فضا و فکر است که برای برآوردن نیازهای انسانی می تواند بستری مناسب ایجاد کند که فرد، مشخصاً در آن محیط و فضا، خلاقیتها و اعتماد به نفس خود را به طور احسن بیابد. به نظر می رسد ایده طراحی محیطی ایمن برای گذراندن اوقات فراغت و تفریح و بودن با هم سن و سالان و افزایش احساس کارآمد بودن می تواند راهکار مناسبی جهت کاهش مشکلات دوران سالمندی باشد. شناخت ویژگی های جسمانی و روانی، درک نیازهای مختلف سالمندی و تلاش در جهت پاسخگویی به نیازهای این قشر از جامعه و احترام به ترجیحات آنها در طراحی و بهسازی فضاهایی مخصوص سالمندان، می تواند در زندگی خوب سالمندی و بهبود کیفیت و امید به زندگی آن ها مؤثر باشد. در این پژوهش ابتدا به شناخت مفهوم سالمندی و نیازهای این دوره پرداخته و طبق ضوابط و استانداردها راهبردهای طراحی برای این قشر از جامعه ارائه شده است.

کلید واژه : امید به زندگی ؛ سالمندان ؛ اوقات فراغت